

[Udenrigsministeren]

gået stærkt ind herfor under de seneste drøftelser af spørgsmålet mellem de tolv EF-lande.

Regeringen finder imidlertid – på linie med de øvrige regeringer i Norden og i EF-landene – at situationen i Sydafrika, herunder ikke mindst den skærpede pressecensur, gør tilstedeværelsen af vestlige diplomatiske repræsentationer i Sydafrika mere påkrævet end nogen sinde.

Spm. nr. S 698

Til *socialministeren* (3/3 88) af:

Stillinger (SF):

»Kan ministeren oplyse, om svaret af 26. februar 1988 på spørgsmål nr. S 635 også gælder for institutioner godkendt efter bistandslovens § 66?«

Svar (14/3 88):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Svaret af 26. februar 1988 på spørgsmål nr. S 635 vedrørte oprettelse og drift af selvejende daginstitutioner efter bistandslovens regler. Dette svar gælder ikke for *opholdssteder* godkendt efter bistandslovens § 66.

Svaret er derimod i princippet gældende for selvejende døgninstitutioner for børn og unge, der er oprettet og drives i henhold til bistandslovens § 96, stk. 2.

Det kan således oplyses, at døgninstitutioner for børn og unge kan oprettes og drives af en eller flere amtskommuner eller kommuner eller som selvejende institutioner, med hvilke amtsrådet indgår overenskomst.

Efter bistandslovens § 97 skal amtsrådet påse, at planer for oprettelse eller ændring af døgninstitutioner for børn og unge er i overensstemmelse med retningslinier, der er udarbejdet af socialministeren.

I Socialministeriets cirkulære af 17. december 1986 om bistandslovens bestemmelser om institutioner under amtskommunerne er på tilsvarende måde som på daginstitutionsområdet optaget en standardoverenskomst for døgninstitutioner for børn og unge.

Der henvises til denne standardoverenskomsts § 9, der modsvarer bestemmelsen i standardoverenskomsten for daginstitutioner § 9.

Med hensyn til opholdssteder omfattet af bistandslovens § 66, stk. 1, kan oplyses, at der fortrinsvis er tale om almindelige plejefamilier.

Men bestemmelsen omfatter også plejefamilier, hvis hovedbeskæftigelse det er at have børn og unge i pleje, og som ofte har en fagligt relevant uddannelse eller en særlig erfaring i dette arbejde. Disse opholdssteder skal være godkendt som egnede af det stedlige sociale udvalg, hvis der modtages indtil 4 personer.

Opholdssteder omfattet af bistandslovens § 66, stk. 2 – det vil sige opholdssteder, der modtager flere end 4 personer – er meget forskellige. Som eksempel kan nævnes udvidede utraditionelle familieplejer, ideologisk prægede fællesskaber, kollektiver med vægt på tilbud i nærmiljøet, kollektiver med vægt på internt arbejde og uddannelse og produktions- og arbejds-træningsprojekter.

Disse opholdssteder skal være godkendt som egnede af social- og sundhedsudvalget i den stedlige amtskommune eller af anden offentlig myndighed efter reglerne herom.

Ved godkendelse af opholdsstedet efter bistandsloven er selve organisationsformen ikke afgørende, men det er vigtigt, at der findes regler om beslutningskompetence, hæftelse, regnskab, revision og budgettering.

En del af opholdsstederne er oprettet som selvejende institutioner, men der er altså ikke tale om, at der skal indgås en overenskomst med kommune/amtskommune som på institutionsområdet.

Det er ikke hensigten, at amtskommunen i sin egnethedsvurdering af opholdssteder skal lægge samme kriterier til grund som ved indgåelse af driftsoverenskomst med døgninstitutioner for børn og unge i henhold til bistandslovens § 96.

Der bør ikke stilles krav om, at konteringsformen svarer til en amtskommunal kontoplan, men budgetrammen må vurderes som en helhed.

De opholdssteder, der er tale om, dækker således over en række – indbyrdes forskellige – anbringelsesmuligheder mellem den mere traditionelle familiepleje og den egentlige døgninstitution.

Det er vigtigt at fastholde denne bredde i anbringelsesmulighederne og de udviklingsmuligheder, denne bredde giver mulighed for.

Det er således ikke forudsat, at opholdsstedernes organisatoriske og økonomiske forhold opstilles og vurderes ud fra de for amtskommunale døgninstitutioner gældende og kendte forhold.